עו: השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

אין [א]הם זה ע"ז זה אא"א תרעומת.

קשה לר"י דהא קי"ל כר"מ דלמין דינא דגרמי בהגזל קמא (ב"ק דף ק.) א"כ אמאי לא יתן להם כפועל בטל כיון שעל ידו נתבטלו אותו היום וי"ל דמיירי שכשחזר כו עוד ימצאו להשתכר ומכל מקום יש עליו תרעומת שעתה לא ימצאו אלא ע"י טורח וכי מפליג בסמוך בין לא הלכו המחרים להלכו ומצאו שדה לחה הוה מצי לפלוגי אף בלא הלכו כלל בין יכולין עוד להשתכר בין חזר כו אחר שלא מצאו עוד להשתכר אלא אורחא דמילתא נקט דבהלכו לא שכיח שימצאו עוד להשתכר ואם לא הלכו מסתמא כשבא לחזור חזר מיד כעוד שימצא להשתכר:

תוספות

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא [א]התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי [ב]משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם [ג]משום דעקר שליח לשליחותי' לגמרי דא"ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא חזרו נמי הטעו קרי ליה דתניא [ד]השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת [ה]במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה נותן להן שכרן משלם אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל [ו]בד"א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ז]לא נותן להם סלע ר' דוסא אומר [ח]שמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ט]לא נותן להם סלע [י]במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען כיצד מטען [יא]אומר להן סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים [יב]ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז [יג]במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושכור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא [יד]כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני [טו]אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה קמיה איכא דאמרי סיימוה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא [טז]הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא [יז]האי מאן דאגר אגירי [יח]לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא [א]התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי [ב]משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם [ג]משום דעקר שליח לשליחותי' לגמרי דא"ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא חזרו נמי הטעו קרי ליה דתניא [ד]השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת [ה]במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל [ו]בד"א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ז]לא נותן להם סלע ר' דוסא אומר [ח]שמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ט]לא נותן להם סלע [י]במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען כיצד מטען [יא]אומר להן סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים [יב]ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז [יג]במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושכור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא [יד]כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני [טו]אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימוה קמיה איכא דאמרי סיימוה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא [טז]הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא [יז]האי מאן דאגר אגירי [יח]לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי נהו לא ושכור אחרים ומיהו תרעומת איכא שיהו צריכים לחזור זה אחר פועלים וזה אחר שוכרים ותביעת ממון ליכא דהא דכרים בעלמא מינהו: **בד"א.** דאין להם עליו ממון אם חזר הוא: **בשלא הלכו.** למקום המלאכה ובנקר אמר להן חזרני כי: **אבל אם הלכו.** אצל המלאכה כגון אם חמרים הן ששכרן להביא לו תבואה ממקום אחר והלכו ולא מצאו או אם פועלים הם ששכרם לעבור שדהו והלכו ומצאו שדה שהיא לחה במים ואינה ראויה לעידור: **נותן להם שכרן.** של כל היום משלם כפי הראוי להם וכדמפרש ואזיל: **אבל אינו דומה הבא טעון להבא ריקם.** ואומדים את החמרים כמה אדם רוצה לפחות משכרו של אותה הדרך לבא ריקם מלבא טעון: **עושה מלאכה ליושב ובטל.** ואומדין את הפועלים כמה אדם רוצה ליטול שכרו פחות וישב בטל מלעבוד כל היום וליטול כך וכך: **בד"א שלא התחילו במלאכה.** אריש קאי. ועד השתא פרים מילי דשכירות והשתא פרש מילי דקבלנות: **בד"א.** דהיכא דחזרו כהן או הוא חזר אין להם אלא תרעומת בזמן שלא התחילו במלאכה: **אבל התחילו במלאכה.** יש דין אחר ביניהם מהו הדין שמין להן מה שעשו לפי התנאי ויקבלו כפי חשבון שעשו: **ארגו חציה.** ומגיע לשכרן סלע לפי תנאם: **היה יפה ו' דינרים.** אם היה בא לשכור סביר לחציה אינו מוצא בפחות משתה דינרים ונמצא נפסד בעל הבית במה שעתיד להעשות אפ"ה אין הולכין אחר העתיד להעשות אלא שמין להן את מה שעשו לפי חשבון תנאו ונותן להם סלע דלית ליה להאי תנא הא דתנן בתמתיתין[ד] כל החוזר בו ידו על התחתונה: **ואם סלע.** ואם אין יפה אלא סלע דנמצאין פועלין לעשות חציה השני בסלע: **נותן להן.** כמה שעשו סלע ולקמן (דף עז.) פריך פשיטא: **שמין להן העתיד להעשות.** רבי דוסא סבירא ליה כתנא דידן דאמר החוזר בו ידו על התחתונה ויעבוד שכר מה שעשו כדי לשכור פועלים ולגמור כפי תנאי הראשון: **היה יפה.** העתיד להעשות ו' דינרים: **נותן להן שקל.** כדי שתהא נגמרת בשני סלעים: **ואם סלע נותן להם סלע.** לקמן[ה] פריך פשיטא: **בד"א.** דאין החוזר נפסד אלא לפי חשבון לר' דוסא ולרבנן מקבלין במה שעשו: **בדבר שאינו אבוד.** ואע"ג דאין פועלים מצויין עכשיו כדמוקי ליה בסיפא שאינו מוצא לשכור ימתין עד שימצא הואיל ודבר שאינו אבוד הוא: **אבל בדבר שהוא אבוד.** אם ימתין ואינו מוצא לשכור ככדי שכר פועלים אפי' לפי היוקר שנתייקרו: **שוכר.** פועלים אחרים עליהן ביותר מכדי שכרן: **או מטען.** לאלו: **במה דברים אמורים.** דשוכר עליהן בשאינו מוצא לשכור: **פני חנא.** בההיא דלעיל הלכו חמרים ולא מצאו כו': **הביבי אמר.** דודי ר' חייא: **אי אנא הואי.** אי אני השוכר לא הוה יהיבנא כו': **והא עלה קתני.** ונמי דכפועל בטל הוא דשקלו: **לא סיימוה קמיה.** לא סיימו סוף הברייתא לפניו: **לא הוה יהיבנא כלל.** דמזלייהו גרם ואינהו ונמי הוה להו לאסוקי אדעתייהו [ו]שלא ימצאו שדה לחה: **הא דסיירא לארעא מאורתא.** [ז] והוליך הפועלים שם ורואה ולא הביאו שהיא לחה או [ח]שירדו גשמים בלילה לית להו כלל דהא חזו אינהו גופייהו ועל מנת כן נשתכרו לו והרי לא יכולין ולא היה להן לילך בנקר: **לא סיירוה מאורתא.** עליו היה לתת לב לדבר ולהודיעם אם תמצאו שדה לחה לא אתן לכם כלום ויהיב להו כפועל בטל:

פסידא

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי' פ"ו מהל' גירושין הל' יב סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קמ סעיף ט:
יג ג מיי' שם הל' יא:
יד ד ה מיי' פ"ט מהל' שכירות הל' ד סמג עשין סט טוש"ע ח"מ סי' שלג סעיף ג:
טו ו ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ד:
טז ח ט מיי' שם ועיין בהשגות ומגיד משנה טוש"ע שם סעיף ה:
יז י מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:
יח כ ל מ נ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ח:

מסורת הש"ס

א) [בקמן עח.], ב) פי' [ג] לחרוש מרילין ואתא מיטרא שאין יכולין לחרוש. ג) [גבי. רש"ל], ד) [ע"ח], ה) [דף עז.], ו) ל"ל שמא, ז) פ"ל שמא ירדו גשמים.

הגהות הגר"א

[א] [ב] גב' ואם סלע. נ"ב שקל כל"ל: [ג] שם ליתיקא נדפס בגליון פי' לחרוש כו'. נ"ב אבל הרמב"ם מפרש להשקות השדה: [ד] רש"י ד"ה הא דסיירא. והולך כו'. נ"ב ורמב"ם מפרש שהבע"ה ביקר בעצמו מבערב שאז לא משב ומה כידו לעשות:

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי. אמרה ליה הוא, והוא אמר לבעל אשתך אמרה הבא לי גיטי ובעל אמר ליה הילך כמה שאמרה, איכא למיפסא בעיין מדרב נחמן, דאי אמר רב נחמן עלה משיגיע גט לידו מגורשת, איכא למיפסא דאדיבורא דידה סמיך ולא הימנה אלא תלה כדעתה ומסריה ניהליה בתורת קבלה (גיטין סג.), אי נמי. היה אמר רב נחמן עלה, משהגיע גט לידה מגורשת. פשטינן מינה דאדיבורא דידיה סמיך ומיהימנה, הכי אמרה ומסריה לידיה בתורת הולכה (שם). **אלא התם.** השתא דאמר רב נחמן אינה מגורשת, ליכא למיפסא דטעמא משום דסמך אדיבורא דשליח הוא, דאי נמי אדיבורא דידה סמיך ושויה שליח להולכה אשמועינן רב נחמן שליח נעשה לו בתורת הכי קבלה אלא עתה ליה בטירחא דהולכה ועקריה בשליחותיה ואמר שליח לקבלה אפשי להיות, שליח להולכה לא אפשי להיות, הלכך אי נמי אמלוך ואמטייה ניהלה לאו גיטא הוא, דמעיקרא לא קבל עליה להיות שליח לגבעל להולך (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com